

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobce: **Ing. M. B.**
bytem X

proti
žalovanému: **ministr vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2022, č. j. MV-113821-7/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní vývoj případu

- 1. Žalobce se svou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (**napadené rozhodnutí**), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra (**služební orgán**) ze dne 16. 5. 2022, č. j. OSZ-147065/2022 (**prvostupňové rozhodnutí**). Tím byl žalobci podle § 159 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (**zákon č. 361/2003 Sb.**) od 1. 6. 2022 zvýšen výsluhový příspěvek o částku 156 Kč na 3 957 Kč měsíčně.
- 2. Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutím služebního orgánu ze dne 20. 11. 2012, č. j. OSZ-147065/Z-Že-2012, byl žalobci ode dne 25. 9. 2012 přiznán výsluhový příspěvek ve výši 20 581 Kč měsíčně; žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, které bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 3. 2013, č. KM-210/PK-2012. Žalobce ovšem s určenou výší výsluhového příspěvku nesouhlasil s odkazem na to, že do průměrného výdělku nebyla zahrnuta náhrada za přesčasové hodiny a že se v jiném řízení domáhá doplatku služebního příjmu (viz i rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. 10 Ad 24/2016 - 90). Rozhodnutím ředitele Ochranné služby Policie České republiky ze dne 10. 2. 2021, č. j. UOC-1041-46/ČJ-2016-OP, které bylo potvrzeno rozhodnutím prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 22. 6. 2021, č. j. PPR-12285-9/ČJ-2021-990131 (**rozhodnutí o doplatku**), byl žalobci přiznán doplatek služebního příjmu za vykonanou službu přesčas v letech 2009 – 2010 v rozsahu 101 hodin. Doplatek včetně příslušenství činil celkem 33 536 Kč.

3. To mělo dopad i do souběžného řízení o žádosti žalobce o obnovu řízení ve věci výsluhového příspěvku, kterou žalobce podal již dne 21. 3. 2016. Rozhodnutím služebního orgánu ze dne 7. 4. 2022, č. j. OSZ-147065-76/M-Ni-2022, bylo žádosti žalobce o obnovu řízení vyhověno a obnova řízení byla povolena (žalobce ovšem podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání).
4. Bez ohledu na to služební orgán pravidelně rozhodoval o valorizaci původně stanovené výše výsluhového příspěvku. Prvostupňovým rozhodnutím tak žalobci zvýšil od 1. 6. 2022 výsluhový příspěvek v souvislosti se zvýšením důchodů z důchodového pojištění. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž nesouhlasil s výší výsluhového příspěvku z důvodu nezohlednění doplatku služebního příjmu. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na § 159 zákona č. 361/2003 Sb. a nařízení vlády č. 35/2022 Sb. a konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalobci náležel ke dni 1. 1. 2022 výsluhový příspěvek ve výši 3 801 Kč měsíčně (ta byla stanovena rozhodnutím služebního orgánu z 17. 12. 2021, jež bylo předmětem přezkumu zdejšího soudu v řízení pod sp. zn. 15 Ad 14/2022). Jelikož došlo ke zvýšení důchodů z důchodového pojištění, zvyšuje se i výsluhový příspěvek, a to stejným způsobem jako procentní výměra důchodů, jen o polovinu zvýšení procentní výměry.
5. Žalovaný dále poznamenal, že žalobce sám svým postupem celou věc prodlužuje, neboť proti rozhodnutí služebního orgánu, jímž bylo vyhověno jeho žádosti o obnovu řízení, podal odvolání. Právě v rámci nového projednání žádosti o přiznání výsluhového příspěvku bude stanovena jeho výše zohledňující doplacení služebního příjmu a žalobci bude v plném rozsahu vyhověno. Bude proveden přepočtení výsluhového příspěvku a stanovena jeho správná výše náležející žalobci od 1. 6. 2022.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce v rozsáhlé žalobě, jejíž podstatnou část ovšem věnoval rekapitulaci předchozího procesního vývoje a své služební historie, namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí především z důvodu neprovedení přepočtu výsluhového příspěvku a nestanovení jeho výše s ohledem na doplatek služebního příjmu. Dle jeho názoru dále došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení tím, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Žalobce poukázal na rozhodnutí o doplatku a zdůraznil, že pro určení výše výsluhového příspěvku je rozhodné, jaký příjem byl příslušníkovi bezpečnostního sboru poskytnut *za* rozhodné období, nikoliv jaký příjem mu byl poskytnut *v* rozhodném období. Jde přitom o novou skutečnost mající vliv na výši výsluhového příspěvku, potažmo na výši výsluhového příspěvku ke dni 1. 6. 2022. V této souvislosti se žalobce ohradil i proti nečinnosti správních orgánů, které do dne podání žaloby nerozhodly o stanovení nové výše výsluhového příspěvku (nebyl proveden jeho přepočtení a stanovena správná výše).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

7. Relativně samostatně pak žalobce namítl, že ve vyjádření ze dne 14. 8. 2022 žádal služební orgán o zaslání „Seznamu uložených písemností“ na adresu trvalého pobytu. Do dne podání žaloby mu však požadovaný seznam nebyl doručen.
8. Závěrem navrhl zrušení prvostupňového i napadeného rozhodnutí a z důvodu hospodárnosti řízení i spojení věci s případem sp. zn. 15 Ad 14/2022.

III. Vyjádření k žalobě

9. Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl. Nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůraznil, že výrokem I rozhodnutí služebního orgánu ze dne 13. 12. 2022, č. j. OSZ-147065-89/D-Ni-2022, které nabylo právní moci 17. 1. 2023, byl žalobci zpětně od 25. 9. 2012 přiznán výsluhový příspěvek ve výši 20 952 Kč měsíčně. Výrokem V téhož rozhodnutí byl žalobci zvýšen výsluhový příspěvek, a to od 1. 1. 2022 o 177 Kč na částku 4 196 Kč měsíčně, od 1. 6. 2022 o 173 Kč na částku 4 369 Kč měsíčně a od 1. 9. 2022 o 114 Kč měsíčně na částku 4 483 Kč měsíčně.
10. Napadené rozhodnutí podle žalovaného vychází z toho, že samotný výpočet zvýšení výsluhového příspěvku byl proveden v souladu se zákonem. Do doby vydání prvostupňového rozhodnutí nebyl proveden přepočít výsluhového příspěvku a jeho nově stanovená výše (a to od vzniku nároku včetně všech zvýšení) zohledňuje doplatek služebnímu příjmu.
11. K namítanému neposkytnutí „Seznamu uložených písemností spisu“ žalovaný uvedl, že žalobce vyrozuměl o možnosti nahlédnout do spisového materiálu. Dne 8. 9. 2022 obdržel žalovaný podání žalobce, který v něm zrekapituloval svou žádost o uvedený seznam za účelem vyjádření se před vydáním rozhodnutí. Spisový materiál nebyl v rámci odvolacího řízení doplňován a žalobce do spisového materiálu nenahlédl.
12. Žalovaný závěrem zdůraznil, že rozhodnutím služebního orgánu ze dne 13. 12. 2022 byl proveden přepočít výsluhového příspěvku žalobce a byla stanovena nová částka tak, že žalobci bylo v plném rozsahu vyhověno.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
14. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. s tím totiž strany souhlasily (souhlas žalobce byl presumován, když v této věci nevyjádřil svůj nesouhlas). Sám pak neshledal potřebu provádět dokazování nad rámec správního spisu, jímž se samostatně dokazování neprovádí. Žalobce k důkazu ve svém rozsáhlém podání navrhl řadu listin, z nichž všechny se nachází ve správním spise (žádost o výsluhový příspěvek z 24. 9. 2012, rozpis složek služebnímu příjmu, rozhodnutí ve věci původního přiznání výsluhového příspěvku, několik rozhodnutí o jeho průběžném zvyšování, rozhodnutí z 7. 7. 2021 o výplatě výsluhového příspěvku v souběhu s důchodem, rozhodnutí z 10. 2. 2021 o přiznání doplatku služebnímu příjmu, žádost o obnovu řízení z 10. 3. 2016, usnesení o přerušení řízení o ní a rozhodnutí z 6. 4. 2022 o povolení obnovy řízení, oznámení služebnímu orgánu z 3. 2. 2022, odvolání žalobce z 7. 1. 2022 proti rozhodnutí o zvýšení příspěvku od 1. 1. 2022, vyrozumění o možnosti uplatnění práv z 26. 7. 2022, napadené i prvostupňové rozhodnutí, vč. odvolání proti němu). Provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

navržených důkazů by ostatně bylo nadbytečné i z toho důvodu, že skutkové okolnosti nejsou podstatou sporu mezi účastníky, dřívější vývoj žalovaný nerozporuje.

15. Podstatou projednávané věci je posouzení zákonnosti zvýšení výsluhového příspěvku žalobce (po souběhu s výplatou důchodu) od 1. 6. 2022. Svými námitkami přitom žalobce nenapadá nesprávnost samotného zvýšení příspěvku, ale brojí proti správnosti základní výše příspěvku, jak mu byl přiznán v roce 2012, resp. později po vzniku nároku žalobce na starobní důchod (rozhodnutí ze dne 7. 7. 2021, č. j. OSZ-147065-69/D-Mš-2021). Těmito otázkami se již zdejší soud zabýval ve skutkově a právně související věci, týkající se zvýšení výsluhového příspěvku od 1. 1. 2022, v níž rozsudkem ze dne 25. 1. 2024, č. j. 15 Ad 14/2022 - 85, žalobu zamítl. Nyní rozhodující senát nemá důvod se od jeho závěrů odchýlit, v další argumentaci z nich proto vychází.
16. K námitkám do nesprávné výše výsluhového příspěvku soud uvádí, že obdobnou problematikou se již ve své judikatuře zabýval Nejvyšší správní soud (NSS), který v rozsudku ze dne 28. 7. 2016, č. j. 9 As 69/2016 - 31, č. 3478/2016 Sb. NSS, konstatoval, že *„(s)těžovatel fakticky svojí argumentací nenapadá rozhodnutí o zvýšení výsluhového příspěvku, nýbrž se snaží docílit změny výpočtu u původně přiznaného výsluhového příspěvku. Soud se naprosto ztotožňuje s posouzením předmětu sporu ze strany městského soudu, který dospěl k závěru, že služební funkcionář I. stupně při rozhodování o zvýšení výsluhového příspěvku vycházel z rozhodnutí, jímž byl výsluhový příspěvek pravomocně přiznán, tedy pravomocně stanoven základ pro jeho následné zvýšení. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se soud mohl zabývat pouze tím, zda ke zvýšení (valorizaci) výsluhového příspěvku došlo v souladu se zákonem. Nemohl proto přezkoumávat způsob výpočtu původně přiznaného výsluhového příspěvku jako základu pro jeho zvýšení, jelikož tato otázka vůbec nebyla předmětem žalobou napadeného rozhodnutí.“*
17. NSS v témže rozsudku současně vyslovil obecnou tezi, že *„ve věci zvýšení (valorizace) výsluhového příspěvku soud nemá oprávnění způsob výpočtu původně přiznaného výsluhového příspěvku přezkoumat.“* Jinými slovy řečeno, soud je v řízení o žalobě proti rozhodnutí o valorizaci výsluhového příspěvku oprávněn k námitce žalobce přezkoumat pouze to, zda byla valorizace provedena v souladu se zákonem. Žalobce však v žalobě nesprávnost provedení valorizace v podstatě vůbec nenamítal; veškeré jeho námitky směřovaly do nesprávnosti stanovení výsluhového příspěvku s ohledem na doplacení služebního příjmu.
18. S ohledem na shora předestřená východiska soud konstatuje, že služební orgán vycházel při rozhodování o zvýšení výsluhového příspěvku z rozhodnutí, jímž byl žalobci výsluhový příspěvek ke dni rozhodování správního orgánu pravomocně přiznán. Tím byl pravomocně a pro něj závazně stanoven základ pro jeho následné zvýšení (valorizaci). Jiné rozhodnutí, než rozhodnutí z 20. 11. 2012, resp. z 7. 7. 2021, nebylo ve věci výsluhového příspěvku (jeho základní výše) v době rozhodování služebních orgánů o zvýšení příspěvku od 1. 6. 2022 vydáno (vydáno bylo toliko rozhodnutí ve věci doplatku a dále povolena obnova řízení). Jejich postup tak zcela odpovídal existujícímu skutkovému a právnímu stavu, k porušení zákona ze strany správních orgánů tudíž v posuzovaném případě nedošlo. Znamená to také, že i skutkový stav byl zjištěn dostatečným způsobem.
19. Na posouzení věci nemůže mít vliv ani skutečnost, že následně, tj. po vydání napadeného rozhodnutí, bylo vydáno rozhodnutí služebního orgánu ze dne 13. 12. 2022, č.j. OSZ-147065-89/Di-Ni-2022, jehož výrokem I byl výsluhový příspěvek žalobce zpětně od 25. 9. 2012 zvýšen na částku 20 952 Kč měsíčně, výrokem II od 1. 1. 2013 na 21 047 Kč, od 1. 1. 2014 na 21 090 Kč, od 1. 1. 2015 na 21 259 Kč, výrokem III pak byla výplata od 24.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. 2016 s tím, že žalobce dva roky po dosažení věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod nepožádal o jeho přiznání. O jeho přiznání žalobce požádal až dne 16. 11. 2020. Na základě této žádosti byl žalobci od 1. 2. 2021 přiznán starobní důchod, čímž došlo k souběhu nároku na výplatu výsluhového příspěvku s nárokem na výplatu starobního důchodu. Výrokem IV uvedeného rozhodnutí proto služební orgán žalobci ode dne 1. 2. 2021 přiznal výplatu výsluhového příspěvku (s ohledem na souběh se starobním důchodem) ve výši 4 019 Kč. Výrokem V byl výsluhový příspěvek od 1. 1. 2022 zvýšen na 4 196 Kč, od 1. 6. 2022 na 4 369 Kč a od 1. 9. 2022 na 4 483 Kč. Posledním, VI. výrokem pak bylo zrušeno rozhodnutí služebního orgánu ze dne 20. 11. 2012, č. j. OSZ-147065/Z-Že-2012. K těmto skutečnostem však došlo až po vydání a právní moci napadeného rozhodnutí, a nemohly tak mít vliv na správnost postupu správních orgánů v nyní posuzované věci. Jejich povinností bylo vycházet z pravomocného rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku ve výši jeho následných postupných valorizací.
20. Pouze na okraj soud dodává, že s ohledem na pozdější vydání rozhodnutí ze dne 13. 12. 2022 nemohlo být postupem služebního orgánu v nyní posuzované věci zasaženo do žalobcových práv. Služební orgán totiž později plně reflektoval stav nastolený rozhodnutím o doplatku v rámci obnoveného řízení a žalobci byl **zpětně výsluhový příspěvek zvýšen a zpětně byly provedeny i veškeré jeho valorizace (a to i k 1. 6. 2022)**. Za daného stavu věci soud neshledal důvod, aby svým rozhodnutím prolamoval pravidlo obsažené v § 75 odst. 1 s. ř. s., protože napadené rozhodnutí již s ohledem na výše uvedené *de facto* pozbylo jakýchkoliv právních účinků. Toliko pro úplnost pak dodává, že rozhodnutí o doplatku nakonec obstálo i v soudním přezkumu (viz aktuální rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2024, sp. zn. 10 As 159/2022, dostupný prozatím z úřední desky NSS).
21. Nedůvodnou soud shledal také námitku žalobce, že mu na jeho žádost nebyl doručen „Seznam uložených písemností spisu“. Z předloženého správního spisu je nepochybné, že žalovaný žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, resp. § 174 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. vyrozuměl o možnosti seznámit se s podklady pro jeho vydání (vyrozumění o možnosti nahlédnout do spisového materiálu ze dne 22. 8. 2022, č.j. MV-101166-7/SO-2022, žalobci doručeno dne 30. 8. 2022). Žalobce na toto vyrozumění reagoval podáním ze dne 2. 9. 2022, v němž pouze zopakoval svou žádost o zaslání „Seznamu uložených písemností spisu“.
22. Žalobce tedy mohl využít svého práva a před vydáním napadeného rozhodnutí se seznámit se spisovým materiálem. To, že tak neučinil, nemůže jít k tíži žalovaného. Nebylo povinností žalovaného zaslat žalobci jím požadovaný seznam, neboť taková povinnost ze správního řádu ani jiného právního předpisu, kterým byl žalovaný vázán, nevyplývá. Vzhledem k tomu, že během odvolacího řízení nedošlo k doplnění spisového materiálu o nové podklady, žalovaný zasláním vyrozumění z 22. 8. 2022 více než dostal svým povinností stanoveným v § 174 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. Procesní práva žalobce v žádném případě neporušil, naopak umožnil jejich realizaci.

V. Závěr a náklady řízení

23. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Výroky o náhradě nákladů II a III jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. března 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.